

Ministerie van Financiën
Postbus 20201
2500 EE Den Haag

Vereniging van
Financieringsondernemingen in
Nederland

▶ Benoordenhoutseweg 23
2596 BA Den Haag
info@vfn.nl
www.vfn.nl

▶ Drs. G.P.N. Moonen
+31 (0)70 - 314 24 42
g.moonen@vfn.nl

Datum: 14 augustus 2017

Betreft: Consultatie Herziening Wet bekostiging financieel toezicht (Wbft)

L.S.,

Met de Consultatie Herziening Wet bekostiging financieel toezicht wordt door u de mogelijkheid geboden om te reageren op de beoogde aanpassing van de Wet bekostiging financieel toezicht (Wbft).

De Wbft regelt de financiering en de begroting en verantwoording van de AFM en DNB. Ten aanzien van de financiering is sprake van een volledige doorberekening aan de sector, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen éénmalige handelingen en doorlopend toezicht. Uitgangspunten bij de financiering zijn o.a. voorspelbaarheid en stabiliteit van de kosten. Aanleiding voor de wetswijziging is de vijfjaarlijkse herziening van de procentuele kostenverdeling van de categorieën van ondertoezichtstaanden.

In de huidige wet zijn de kosten voor éénmalige toezichthandelingen en de procentuele kostenverdeling van het doorlopend toezicht als bijlage opgenomen. Voor het aanpassen van de procentuele verdeling is derhalve een wetswijziging noodzakelijk, hetgeen relatief veel tijd vergt. In de praktijk dienen de bijlagen vaker te worden aangepast dan verwacht, waardoor het huidige systeem inflexibel is. In de nieuwe opzet wordt de uitwerking van de kostenvergoeding bij lagere regelgeving vastgesteld. Kosten voor éénmalige handelingen worden voortaan bij ministeriële regeling vastgesteld en de uitwerking van de verdeling van de kosten voor het doorlopend toezicht bij algemene maatregel van bestuur. Omdat de kosten per categorie bij DNB (i.t.t. bij de AFM) stabiel zijn wordt het systeem zo gewijzigd dat voor DNB niet langer wordt uitgegaan van een procentuele verdeling over de toezichtcategorieën, maar van een per categorie te betalen vergoeding die rechtstreeks voortvloeit uit de begroting van DNB. Voor de AFM blijft sprake van een procentuele verdeling over de toezichtcategorieën. Wat niet verandert is de systematiek van verrekening. Aan het eind van het jaar vindt een verrekening plaats tussen de begrote en gerealiseerde kosten d.m.v. het exploitatiesaldo. Boetes en dwangsommen tot € 2,5 mln. worden hierin meegenomen (handhavingskosten). Resterende inkomsten uit boetes en dwangsommen komen ten goede aan de Staat.

Op het gebied van de begroting en de verantwoording van de toezichthouders wordt ten aanzien van het kostenkader een wijziging voorgesteld. Bij het vaststellen van de begroting is niet meer de laatst goedgekeurde begroting leidend, maar het kostenkader dat voor het betreffende jaar is vastgesteld. De vaststelling van het kostenkader wordt (voor een periode van 4 jaar) bij wet geregeld. De totale hoogte van het kostenkader mag in een bepaald jaar niet hoger zijn dan het maximale bedrag in het kader van het daaraan voorafgaande jaar, met daarbij opgeteld loon- en prijsbijstellingen en de kosten voor nieuwe taken van de toezichthouder.

Reactie VFN

De VFN onderschrijft het uitgangspunt van voorspelbaarheid en stabiliteit van de kosten van het toezicht. Voor de VFN is het tevens van belang dat de methodiek een bijdrage dient te leveren aan het bevorderen van efficiency. De nieuwe begrotingssystematiek die bij het vaststellen van de begroting van de toezichthouders niet meer uitgaat van de laatst goedgekeurde begroting maar van het kostenkader kan daar een bijdrage aan leveren. Op basis van de oude systematiek zou een lagere begroting immers meerjarig kunnen doorwerken, hetgeen voor de toezichthouders niet direct een stimulans vormt om de begroting in enig jaar te beperken. Anderzijds is het op basis van de nieuwe systematiek (in theorie) mogelijk dat de sector geconfronteerd wordt met een sterke jaarlijkse verhoging van de begroting (binnen de kaders). Een dergelijke verhoging kan vragen oproepen en komt bovendien de voorspelbaarheid van de kosten niet ten goede.

Daarnaast is de VFN van mening dat de 'flexibele schil' als onderdeel van het kostenkader 2017-2020, die o.a. bedoeld is voor de bekostiging van nieuwe taken, wel erg sterk oploopt naarmate de looptijd van het kostenkader vordert. Een

punt van zorg is voor de VFN ook hoe er met de flexibele schil wordt omgegaan als er nieuwe kaders moeten worden vastgesteld nadat de huidige kostenkaders in 2020 aflopen. Indien de kosten van de extra taken dan tot het basisbedrag van de kostenkaders zullen worden gerekend en dus feitelijk worden bestendigd, kan dat namelijk een stevige verhoging van de kaders met zich meebrengen.

De VFN is voorts van mening dat het -gezien de volledige doorberekening-, niet voor de hand ligt om de opbrengsten uit boetes grotendeels aan de Staat ten goede te laten komen. Ook opbrengsten boven € 2,5 mln. zouden naar de mening van de VFN moeten worden aangewend om de toezichtkosten voor de sector te beperken. De VFN stelt daarom voor om de grens van € 2,5 mln. te verhogen of om in zijn geheel af te zien van een grens.

Tot slot kan de VFN zich vanuit praktisch oogpunt vinden in het vaststellen van de kosten voor éénmalige handelingen bij ministeriële regeling en de uitwerking van de verdeling van de kosten voor het doorlopend toezicht bij algemene maatregel van bestuur.

Hoogachtend
Namens het bestuur van de VFN,

Gijs Moonen
Beleidsmedewerker